

ILMESTYSKIRJAN JOHDANTO

Ilmestyskirja on Raamatun viimeinen – ja monen mielestä vaikein kirja. Sen tutkimisen rinnalla täytyy tutkia myös Vanhan Testamentin profeettojen kirjoja, varsinkin Danielin kirjaa. Uudessa Testamentissa tärkeitä ovat Matteus 24, Luukas 21, 1 Korinttilaiskirje 15. luku sekä 1 ja 2 Tessalonikalaiskirje. Aiheesta on suomeksi runsaasti kirjoja, jotka monet ovat ristiriidassa toistensa kanssa. Syy tähän on tulkintaerimielisyydet. Pyhä Henki on viisautessaan jättänyt joitakin asioita salaisuudeksi. Kun kahlasin läpi 12 kirjaa tätä varten, että en voi suositella varauksetta mitään yksittäistä. Kaikissa on paljon hyvää, mutta joissakin selkeitä, jopa tahallisia väärintulkintoja. Tämä johtuu siitä, että tulkinta on yritetty sovittaa omaan uskonnäkemykseen tai oman kirkon oppiin. Mauri Vikstenin kirja *Tulevaisuuden suuntaviivoja* (RV-kirjat 1981) on suositeltava. Teillä, joilla on Sana elämään -kommentaariraamattu, on mainio mahdollisuus saada syventävää tietoa asiasta. Ilmestyskirjan ja samalla lopunaikojen tulkinnasta löytyy englannin kielellä ainakin 18 erilaista versiota, joista yksikään ei sellaisenaan ole kokonaan oikein. Eräs keskeinen asia lopunajoista puhuttaessa on kysymys: milloin tapahtuu uskovien ylöstempaus. Kansainvälinen helluntailiike, erityisesti Assemblies of God (AoG), joka on suurin maailmanlaajuinen helluntaijärjestö, on hyväksynyt ja ottanut käyttöön tulkinnan uskovien ylöstempaamisesta **ennen vaivanaikaa** (ns. pretribulationistinen näkemys; pre = ennen; muut näkemykset: midtribulationistinen = vaivanajan keskellä; mid= keskellä ja posttribulationistinen= uskovat jäävät myös vihanaikaan; post= jälkeen). Tulee latinan sanasta *tribulatio* (kärsimys, koetus), englanniksi *tribulation*.

Kaikki AoG:n julistajat opettavat näin, koska se kuuluu heidän ”uskontunnustukseensa”. Meillä Suomessa on tässä mielessä kirjavuutta. Tunnetut opettajamme, esimerkiksi Mauri Viksten, Juhani Kuosmanen, Olavi Kokkonen, Matti Villikka ja useat muut ovat tällä kannalla. Ilmestyskirjan tulkinta on kirjavaa siksi, että kaikkia voi perustella Raamatulla. Ilmestyskirja onkin herättänyt enemmän ihmetystä, uteliaisuutta, hälyä, joskus pelkoa kuin yksikään muu Raamatun kirja. Ilmestyskirja ei avautunut mm. Lutherille.

Raamattu sanoo, että Jumala itse valvoo Sanaansa toteuttaakseen sen. Jumala valvoi myös silloin, kun Raamatun kaanon (kirjakokoelma) hyväksyttiin Aleksandrian piispa Athanasiuksen vuonna 367 kirjoittaman pääsiäiskirjeen mukaisesti. Kirkolliskokoukset vuosina 382, 393, 397, 1442, 1546, 1870 ja 1965 vielä vahvistivat sen. Varhaisina vuosisatoina käytiin ankaria kiistoja siitä, mitkä Uuden Testamentin kirjat Raamattuun otetaan mukaan. Ilmestyskirja oli vaikea ymmärtää, mutta myös Heprealaiskirje, Jaakobin, Juudan, Pietarin ja Johanneksen kirjeet jotkut tahot olivat valmiit jättämään pois. Päätöksen kriteerinä pidettiin lopulta kirjojen apostolista alkuperää. Jumala valvoi niin!

Saksalainen teologi **Eric Sauer**: Raamattu ei suinkaan ole pelkkä yhtenäinen hengellis-taivaallinen ’tiiliskivi’ vaan ihastuttavan täydellinen historiallis-ennustuksellinen ’elävä kokonaisuus’. Sitä pitääkin lukea kuin elävää kokonaisuutta, aikajärjestyksessä, taivaallisia ajanjaksoja seuraten”

Ilm. 1:1 Jeesuksen Kristuksen ilmestys. Tämä on tärkeä! Ei siis Johanneksen epämääräisiä uninäkyjä!

Ilmestyskirjan tulkintaan tarvittavia avaimia:

- 1) Vanhan Testamentin symbolien käyttö. Useimmat kirjan symboleista on joko selitetty muualla Raamatussa tai Ilmestyskirjassa itsessään.
- 2) Johannes todistaa, miten hän todella näki ja kuuli asiat, joista kirjoittaa. Ilm 1: 10–11. Johannes todistaa jatkuvasti läpi koko kirjan, miten hän näki ja kuuli kirjoittamansa asiat.

Lopussa on todistuksen sinetti **Ilm. 22: 6, 8**. Avain on tämä: Johannes näki ja kuuli asiat, jotka tapahtuisivat vasta 2000-luvulla. Kun hän kuvaa nykyaikaisia sodankäyntimenetelmiä, hänellä ei ollut sanoja niiden kuvaamiseen; esim. panssarivaunua hän kuvaa ikään kuin suureksi heinäsiirkaksi.

- 3) Jumalan antaman **runkosuunnitelman** kirjoitusohjeet **Ilm. 1: 19**. Useimmat Raamatulle uskolliset tutkijat ovat pitäneet tätä jaetta koko kirjan rungon ohjeena. Silloin ei ole sijaa vertauskuvallisille selityksille.

Runkosuunnitelma sisältää:

- 1) **Asiat, jotka olet nähnyt Ilm. 1: 9–20**. Kristuksen kohtaaminen. Tämä oli ratkaiseva kokemus! Kristuksen kohtaaminen muuttaa kaiken! Huom! Tässä Johanneksen käyttämä aikamuoto on imperfekti (mennyt aikamuoto).
- 2) **Asiat, jotka ovat**. Niitä kuvataan luvuissa 2 ja 3. Näissä aikamuoto on presens (nykyistä tilaa kuvaava). Näissä luvuissa on ne 7 seurakuntakirjettä, jotka eivät kuvaa vain silloin olevia ongelmia, vaan ne ovat koko seurakunnan historiaan soveltuva profeettallinen sanoma. Miksi juuri nämä 7 valittiin? Aasiassa oli tuolloin jo paljon seurakuntia, niitä oli myös muualla. Miksi ne ilmoitettiin juuri tuossa järjestyksessä? Miksi noiden seurakuntien asioita selostetaan sellaisessa järjestyksessä, että siitä voi lukea selvästi erotettavia jaksoja koko seurakunnan historiaan liittyen. Miksi olisi sijoitettu vain tietyille seurakunnille osoitettuja käytännön ohjeita sisältäviä kirjeitä Ilmestyskirjaan, ellei kirjeillä olisi myös ennustuksellista merkitystä? **Nämä 7 seurakuntaa ja niiden järjestys valittiin, koska Herra tiesi niillä olevan ongelmia ja piirteitä, jotka soveltuisivat seurakunnan seitsemän eri historianvaiheen kuvaamiseen. Noiden vaiheiden läpi koko maailmanlaajuinen seurakunta on kulkenut ja vielä kulkee.** (Seurakuntakirjeistä on syytä pitää erillinen opetussarja, koska tässä yhteydessä aika ei siihen riitä)
- 3) **Asiat, jotka tapahtuvat ”näiden jälkeen”**. Kolmas osa taivaallista runkosuunnitelmaa kuvaa 1. ja 2. osan tapahtumien jälkeen **tulevaisuuden tapahtumia**. Laodikean seurakunta on viimeisenä mainittu. Siis tuo seurakunta, jonka Jeesus sanoi olevan penseä (=välinpitämätön). Mitä tapahtuu Laodikean ajan jälkeen? Tullaan **Ilm. 4. lukuun**. Raamatun alkutekstin (kreikan kieli) sanayhteys ja sanavalinta osoittavat, että 4. luvussa siirrytään aika-akselilla eteenpäin, sellaisiin oloihin, jotka poikkeavat kolmessa ensimmäisessä luvussa kuvatuista. **Ilm. 1: 19** on sanoja ”tämän jälkeen” (kreikaksi *meta tauta*) käytetty erityismerkityksessä. Seuraavan kerran sama sanonta esiintyy kahdesti **Ilm. 4: 1**. Jakeen alku ja loppuosa: ”Nouse ylös tänne, niin minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen (*meta tauta*) on tapahtuva”. Tässä Johannes on otettu taivaaseen näkemään ja kuulemaan asioita, jotka selvästi kuuluvat tulevaisuuteen nykypäivääkin ajatellen. Ei ole olemassa ainoatkaan viitettä siitä, että Kristuksen seurakunta olisi maan päällä vielä Hänen toisen tulemisensa jälkeen. Ilmestyskirjan alkuluvuissa, joissa käsitellään ”asioita, jotka ovat” mainitaan seurakunta 19 kertaa. Seurakuntaa ei mainita enää runkosuunnitelman tässä osassa.

Seurakunta on Kristuksen Ilm. 19: 7–14 mainituksi morsiameksi otettuna taivaissa, ja seurakunnan aika nykyisessä mielessä on päättynyt.

Muutama tärkeä näkökohta ja yhteenveto

Ilmestyskirja on uskoville *lohdutuksen ja lupauksen kirja*. Tämä varmistuu lopuksi, kun tämän kuun viimeisenä sunnuntaina käsitellään kirjan loppuhuipentumaa.

Ilm. 3: 10 annetaan Filadelfian (= Veljesrakkaus) pienelle seurakunnalle poikkeuksellinen lupaus. On oikein tulkita, että lupaus koskee myös seurakunnan lopun aikoja, joihin kirjeen sisältö myös viittaa. Siitä on vahvana todisteena **Ilm. 3. 11: ”Minä tulen pian; pidä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi”**. Filadelfian seurakunnan kirjeen profeetallinen sovellutus on tarkoitettu seurakunnan historian viimeisille vaiheille. Jeesus *varjelee tarkoin* (1992 käännös) ja pelastaa ei vain koetuksesta vaan *koetuksen hetkestä*. Kreikan kielessä on tässä prepositio (etusana) ek (= -sta, stä, esim. hetki – hetkestä tai tuli – tulesta). Ajatus on selvä: Herra pitää omansa kokonaan pois koetuksen hetkestä, joka on tulossa koettelemaan maan asukkaita. Tämä koettelemusten aika alkaa Antikristuksen nousulla petoksen avulla maailman valtiaaksi ja päättyy kaikkien aikojen pahimpaan sekasortoon. Niistä kuullaan seuraavina sunnuntaina.

Uskovia on usein askarruttanut polttava kysymys: kuka pääsee mukaan ylösottoon?

Yksinkertainen vastaus on: kaikki verellä pestyt kristityt. Paavali vakuuttaa Korintin seurakunnalle, joka ei ollut mikään malliseurakunta, päinvastoin! että Kristuksen tullessa kaikki me muutamme (1 Kor. 15: 51–52). Siis ei vain onnistuneet ja palavat uskovat, vaan myös heikot, puutteelliset, vajavaiset. **ME KAIKKI!**

Ylöstemmatut uskovat eivät joudu viimeiselle (kansojen) tuomiolle. Me joudumme Kristuksen tuomioistuimen eteen (2 Kor. 5: 10) ”Sillä meidän kaikkien on tultava Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen mukaan, mitä hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, hyvää tai pahaa”. Kristuksen tuomioistuin (kreikaksi *bema*) on palkintotuomioistuin. Esikuva on antiikin olympialaisista, joissa tuomarit istuivat *beman* takana. Heidän tehtävänä oli valvoa, että oli kilpailtu sääntöjen mukaan. Vasta sitten voittaja seppelöitiin. **Kristuksen tuomioistuimen edessä ei ketään tuomita kadotukseen!** Lohduttakoon tämä meitä.

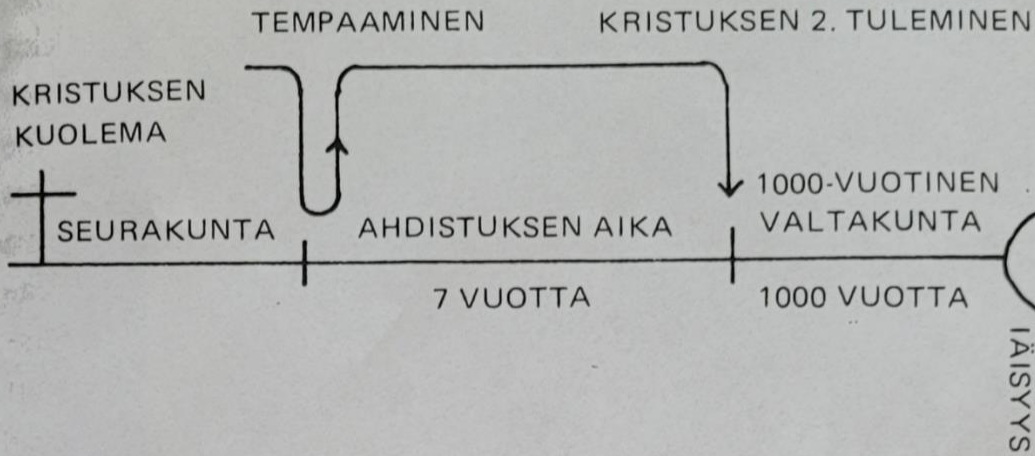
Yhteenvetona:

Tärkeät Ilmestyskirjan tulkintaan tarvittavat avaimet: 1) Vanhan Testamentin käyttämät symbolit, 2) Johanneksen todistus: hän näki ja kuuli kaiken, 3) Jumalan antaman runkosuunnitelman kirjoitusohjeet.

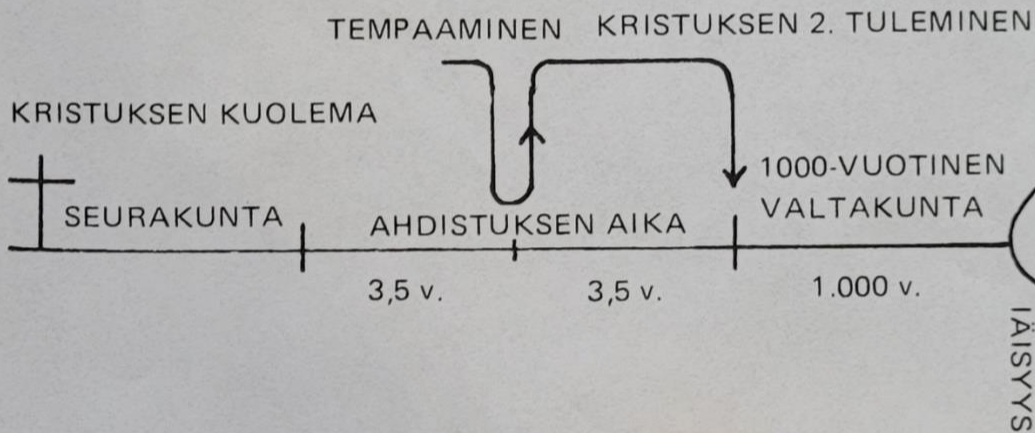
Runkosuunnitelmaan kuuluu: 1) asiat, jotka olet nähnyt (mennyt aikamuoto), 2) asiat, jotka ovat (myös nykyistä aikaa kuvaavat), 3) asiat, jotka tapahtuvat ”näiden jälkeen” (tulevaisuudessa).

Jumala itse on valvonut Sanansa toteuttamista kaikissa historian vaiheissa. Ja valvoo edelleen!

PRETRIBULATIONISTINEN NÄKEMYS

MIDTRIBULATIONISTINEN NÄKEMYS

POSTTRIBULATIONISTINEN NÄKEMYS

